

អលើយ៉ា - លខេប៊ី

ឱយគហោនដឹង

Jeff Pippenger

2023-09-29

ហើយកាលដល់ពេលថ្ងៃយញ្ញបូជាលង្វាច អលើយ៉ា ហោរា បានចូលមកជិត
ហើយទូលថា៖ ឱ ព្រះយេស៊ូវ ជាព្រះនៃអំបូរហាំ អីសាក និងអីស្ការអលៃ
សូមឱយគហោនដឹងនូវចុងនៃនេះថា ទ្រង់ជាព្រះនៃកូនអីស្ការអលៃ ហើយថា
ទូលបង្កគំរាមកំហែងបំផ្លាញបំផ្លាញ និងថា ទូលបង្កគំរាមកំហែងជុំវិញការទាំងអស់នេះ
តាមព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ១ ពង្សាវតារកុសត្វ 18:36

យើងបាននិងកំពុងកំណត់អត្តលក្ខណៈរបស់អលើយ៉ាជានិមិត្តរូបមួយ។
មួយក្នុងចំណោមអត្តលក្ខណៈទាំងនោះគឺថា កិច្ចបម្រើ និងសាររបស់អលើយ៉ា
យ៉ូហានបាទីស្ទ និងវិទ្យុយាម មីលុលី គឺជាឧបករណ៍នៃការជំនុំជម្រះ។ ព្រះអម្ចាស់បានប្រើសារ
របស់ពួកគេដើម្បីសាកល្បងបុរសត្រីសាស្ត្ររៀងៗខ្លួនរបស់ពួកគេ។
ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា បុរសនីមួយៗមិនបានយាងមកទេ
នោះពួកយូដាដដែលចេះតែជែកជែកកែតម្រូវទាំងនោះនឹងគុណបាបឡើយ។

បើឱ្យមិនបានមក ហើយនិយាយទៅកាន់ពួកគេទេ នោះពួកគេក៏មិនមានហាបដៃ
ប៉ុន្តែតែឡើយនេះ ពួកគេមានលទ្ធភាពបំបាត់បំបាត់ខ្លួនឡើយ។ យ៉ូហាន 15:22។

អសេគោលបានកំណត់គោលការណ៍ដូចគ្នានេះសម្រាប់ពួកយូដាដដែលចេះតែជែកជែកកែតម្រូវគោល
ក្នុងសម័យបុរសត្រីសាស្ត្ររបស់លោក។

ដុបិតពួកគេជាកូនចៅក្រមអីតក្រុម និងមានចិត្តរឹងរូស។
យើងចាត់ដៃឱ្យទៅឯពួកគេ ហើយដៃគូរនិយាយទៅពួកគេថា
«ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលដូចនេះ»។ ហើយពួកគេ ទោះបីស្មោះត្រង់ក្តី
ឬមិនព្រមស្មោះត្រង់ក្តី (ដុបិតពួកគេជារដ្ឋសហគមន៍) ក៏នៅតែនឹងដឹងថា
មានហោរាមុនាក់ស្ថិតនៅក្នុងចំណោមពួកគេ។ អសេគោល ២:៤, ៥។

និមិត្តរូបនៃអលើយ៉ា រួមបញ្ចូលទាំងគ្នាទីរបស់គាត់ជាឧបករណ៍នៃការជំនុំជម្រះ។

«ពួកអ្នកដដែលកំពុងមានភារកិច្ចបុរាណសាររបស់ទេវតាទីបី
កំពុងស្រាវជ្រាវបទគម្ពីរតាមគោលការណ៍ដដែលដដែលលោកហាំ មីលុលី
បានយកអនុវត្ត។ ក្នុងសង្ឃឹរក្តីចម្លងយូរមានចំណងជើងថា Views of the Prophecies
and Prophetic Chronology លោកហាំ មីលុលី បានផ្តល់កុប្បនសាមញ្ញ
ប៉ុន្តែប្រកបដោយបុរាណវិទ្យា និងសំខាន់ ដូចតទៅនេះ សម្រាប់ការសិក្សា
និងការបកស្រាយព្រះគម្ពីរ»

«១. រាល់ពាក្យទាំងអស់គ្រប់គ្រងអត្ថន័យ
និងគ្នាទីសម្រាប់របស់វាចំពោះបុរាណបទដែលបានបង្ហាញនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ; ២.
ព្រះគម្ពីរទាំងមូលសុទ្ធតែចាំបាច់ ហើយអាចយល់បានដោយការខិតខំប្រឹងប្រែង
និងការសិក្សាយ៉ាងម៉ត់ចត់; ៣.
គុណអ្វីដែលបានបើកសម្តែងនៃកូនព្រះគម្ពីរអាច
ឬនឹងត្រូវលាក់បាំងពីអ្នកដដែលសូមដោយសេចក្តីជំនឿ ដោយមិនសង្ស័យឡើយ»

៤. ដើម្បីបិទបាំងអំពើគោលលទ្ធិ ចូរបុរមូលអត្ថបទគម្ពីរទាំងអស់ដល់ទាក់ទងនឹងបុរាណ
នបទដល់អ្នកចង់ដឹងមកជាមួយគ្នា
បន្ទាប់មកទុកឱ្យរាល់ពាក្យមានឥទ្ធិពលសមរម្យរបស់វា;
ហើយបើអ្នកអាចបង្កើតទីស្នើរបស់អ្នកបានដោយគុណការផ្ទុយគ្នា
នោះអ្នកមិនអាចស្ថិតក្នុងកំហុសបានឡើយ; ៥.
ព្រះគម្ពីរត្រូវតែជាអ្នកបកស្រាយរបស់វាផ្ទាល់
ពីព្រោះវាជាមាត្រដ្ឋានសម្រាប់ខ្លួនវាឯង។
បុរសនិប្បីខ្ញុំព្រំព័ទ្ធអ្នកកើតឡើងនាក់ឱ្យបកស្រាយដល់ខ្ញុំ
ហើយគាត់គ្មានតម្លៃមានអំពីន័យរបស់វា
ឬចង់ឱ្យវាមានន័យដូចនោះដោយសារលទ្ធិពួកនិកាយរបស់គាត់
ឬដើម្បីឱ្យគាត់គិតថាគាត់មានបុរាណ នោះការស្មាន បំណងបុរាណ លទ្ធិ
ឬបុរាណរបស់គាត់ គឺជាមាត្រដ្ឋានរបស់ខ្ញុំ មិនមែនជាព្រះគម្ពីរឡើយ។»

«អ្វីដែលបានលើកឡើងខាងលើ គឺជាផ្នែកមួយនៃច្បាប់ទាំងនេះ
ហើយក្នុងការសិក្សាព្រះគម្ពីររបស់យើង យើងទាំងអស់គ្នានឹងធុរច្បាប់នៃលុអ
បុរសនិប្បីយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះគោលការណ៍ដែលបានកំណត់ទុក។»

“សេចក្តីជំនឿពិតប្រាកដ មានមូលដ្ឋានលើព្រះគម្ពីរ; ប៉ុន្តែ
សាតាំងប្រើប្រាស់កិច្ចការនៃដើម្បីបង្កើនព្រះគម្ពីរ
និងនាំឱ្យមានសេចក្តីខុសគ្នា ដូចនេះ ត្រូវការការប្រុងប្រយ័ត្នយ៉ាងខ្លាំង
បុរសនិប្បីនិរន្តរ៍នាក់ចង់ដឹងថា តាមពិត ព្រះគម្ពីរបង្កើនអ្វី?
នេះជាការបំភាន់ដ៏ធំមួយក្នុងសម័យនេះ គឺផ្ដល់ឱ្យយើងនូវការម្នាក់
និងអះអាងថាខ្លួនសម្លោះគ្រប់
ខណៈដែលមិនអំពីព័ន្ធនៃព្រះបន្ទូលច្បាស់លាស់នៃព្រះបន្ទូលព្រះជាម្ចាស់
ពីព្រោះព្រះបន្ទូលនោះមិនសូវបកស្រាយនឹងអារម្មណ៍។
មនុស្សជាច្រើនគ្មានមូលដ្ឋានសម្រាប់សេចក្តីជំនឿរបស់ខ្លួន ក្រៅពីអារម្មណ៍។
សាសនារបស់ពួកគេមានគុណភាពក្នុងការបង្កើនបំណុលនោះ;
នេះពេញលេញនៃការបំភាន់នេះរលត់ទៅ សេចក្តីជំនឿរបស់ពួកគេក៏ហាក់ទៅដល់
អារម្មណ៍អាចជាអង្គកម្ម ប៉ុន្តែ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ជាស្រួល ហើយ ‘តើ’
ដូចពុទ្ធិកម្មវិធីមានបុរសសន្តិថា, ‘អង្គកម្មមានអ្វីពាក់ព័ន្ធនឹងស្រួល?’”

«គ្មាននរណាម្នាក់នឹងត្រូវកាត់ទោស ដោយសារមិនបានស្តាប់តាមពន្យល់
និងចំណេះដឹង ដល់ពួកគេមិនដែលមាន ហើយមិនអាចទទួលបានឡើយ។
ប៉ុន្តែមនុស្សជាច្រើនបដិសេធមិនគោរពតាមសេចក្តីពិត
ដល់ត្រូវបាននាំមកដល់ពួកគេដោយទូករបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ពីព្រោះពួកគេចង់ឱ្យខ្លួនសមស្របតាមខ្លួនរបស់លោកិយ;
ហើយសេចក្តីពិតដែលបានឈានដល់ការយល់ដឹងរបស់ពួកគេ
ពន្យល់ដែលបានភ្លឺចាំងចាំងក្នុងព្រលឹង និងកាត់ទោសពួកគេនៅក្នុងការជំនុំជម្រះ។
នៅក្នុងចុងចុងក្រោយទាំងនេះ យើងមានពន្យល់ដែលបានប្រមូលផ្តុំគ្នា
ដែលបានភ្លឺចាំងចាំងតាមរយៈគ្រប់សម័យកាលទាំងអស់
ហើយយើងនឹងត្រូវទទួលខុសត្រូវសមស្របទៅតាមនោះ។ ផ្សេងទៀតសេចក្តីបរិសុទ្ធ
មិនស្ថិតនៅលើកម្រិតដូចលោកិយឡើយ; វាជាផ្សេងទៀតដែលត្រូវបានលើកឡើង។
បុរសនិប្បីយើងដឹងនូវក្នុងផ្សេងៗនេះ
បុរសនិប្បីយើងរត់ក្នុងផ្សេងៗបញ្ញត្តិរបស់ព្រះអម្ចាស់ យើងនឹងឃើញថា
“ផ្សេងៗរបស់មនុស្សសុចរិត គឺដូចជាពន្យល់ភ្លឺចាំងចាំង ដល់ភ្លឺកាន់តែខ្លាំងឡើង។”

រហូតដល់ថ្ងៃពិព្រលន្ត្រៀម។» Review and Herald, November 25, 1884.

យើងមិនគួរឲ្យមាន «ផុតនូវទោសដោយសារមិនស្មោះត្រង់ និងចំណេះដឹងដល់»
យើង «មិនចូលរាប់មាន ហើយ» យើង «មិនអាចទទួលបានទេ»។
ចំណុចសំខាន់នៃចែកចិត្តចូលដៃការណ៍នេះគឺពាក្យ «មិនអាចទទួលបាន»។ អាល្លេយ៉ា យ៉ូហាន
និងមីឡូលីវ គំណាងឲ្យពន្យល់សម្រាប់ជំនាន់នីមួយៗរបស់ពួកគេ ដែលអាចទទួលបាន។ វត្ថុតាម
នៃសាររបស់ពួកគេបានដកចេញនូវសម្រាប់កំរិតនៃអំឡុងពេលតាមផ្លូវច្បាប់នៃសហរដ្ឋអា
មេរិកហៅថា «ការបដិសេធដោយមានមូលហេតុគួរឲ្យជឿ»។ សាររបស់អាល្លេយ៉ា
ក្នុងជំនាន់ណាក៏ដោយដែលវាគួរឲ្យបានបង្ហាញ នោះដកចេញនូវ
«ការបដិសេធដោយមានមូលហេតុគួរឲ្យជឿ» ណាមួយ ដូច្នេះហើយបានផ្ទេរឲ្យជំនាន់ទាំង
មូលទទួលខុសត្រូវចំពោះពន្យល់ដល់គួរឲ្យបានបង្ហាញនៃពេលវេលានោះ។

«បងប្អូនរបស់ខ្ញុំម្នាក់ឯងនិយាយនូវពេលវេលាថា
គាត់មិនព្រមស្មោះត្រង់នឹងគោលលទ្ធផលដែលយើងកាន់ខ្ជាប់ទេ
ដោយខ្លួនគាត់អាចនឹងគួរឲ្យបានបញ្ចុះបញ្ចូល។ គាត់មិនព្រមមកចូលរួមកិច្ចប្រជុំ
ឬស្តាប់សូន្យទេក្នុងទាំងឡាយឡើយ; ប៉ុន្តែក្រែងយើងមក គាត់បានប្រកាសថា
គាត់យំឮថា ខ្លួនមានទោសដូចជាបានស្តាប់វាទាំងនោះរួចហើយដង្ហែ។
ព្រះបានប្រទានឱកាសមួយដល់គាត់ឲ្យស្គាល់សេចក្តីពិត
ហើយទ្រង់នឹងទាមទារឲ្យគាត់ទទួលខុសត្រូវចំពោះឱកាសនេះ។ ក្នុងចំណោមយើង មា
នមនុស្សជាច្រើនដែលមានអតីតចំពោះគោលលទ្ធផលទាំងឡាយដែលកំពុងគួរឲ្យបានពិភា
ក្សានៅពេលនេះ។ ពួកគេមិនមកស្តាប់ទេ
ពួកគេមិនព្រមស៊ើបអង្កេតដោយស្មោះត្រង់ទេ
ប៉ុន្តែពួកគេបញ្ចេញការជំទាស់របស់ខ្លួននូវក្នុងភាពងងឹត។
ពួកគេពេញចិត្តយ៉ាងពេញលេញនឹងជំហររបស់ខ្លួន។ "អូនកនិយាយថា
ខ្ញុំមានទុរព្រមសម្រាប់តួ ហើយបានកើនឡើងដោយទុរព្រម
ហើយមិនគួរការអរិសោះទេ; តែអូនកមិនដឹងថា អូនកជាមនុស្សសេរីនោះ គួរឲ្យអាណិត
ក្តីក្រ ខ្មាច់ និងអាក្រក់ឡើយ។
ខ្ញុំទូន្មានអូនកឲ្យទិញមាសដែលបានសាកល្បងក្នុងភ្នែកយើងពីខ្ញុំ
ដើម្បីឲ្យអូនកមាន; នឹងសម្បូរក្របំពាក់ស ដើម្បីឲ្យអូនកមានស្បៀងក្រពាក់
ហើយកុំឲ្យសេចក្តីអាម៉ាស់នៃភាពអាក្រក់របស់អូនកលេចឡើង;
ហើយលាបភ្លុកកែរបស់អូនកដោយផ្លូវលាបភ្លុកកែ ដើម្បីឲ្យអូនកអាចមើលឃើញ។
អស់អូនកណាដែលខ្ញុំសូមឡើង ខ្ញុំសូមបន្តទោស និងវាយផ្ទុយ: ដូច្នេះ
ចូរមានចិត្តគុណសាហា ហើយប្រើចិត្តចុះ" (Revelation 3:17-19)»

«បទគម្ពីរនេះ អនុវត្តចំពោះអូនកទាំងឡាយដែលរស់នៅក្បែរមាសស្រែនៃសារ
ប៉ុន្តែមិនព្រមមកស្តាប់វា។ តើអូនកដឹងដូចម្តេចបានថា
ព្រះអម្ចាស់មិនកំពុងប្រទានភស្តុតាងថ្មីៗអំពីសេចក្តីពិតរបស់ទ្រង់
ដោយដាក់វានៅក្នុងបរិបទថ្មីមួយ
ដើម្បីឲ្យផ្សព្វផ្សាយរបស់ព្រះអម្ចាស់បានរៀបចំទុកជាស្រេច?
តើអូនកបានរៀបចំផែនការអ្វីខ្លះ?
ដើម្បីឲ្យពន្យល់ថ្មីអាចគួរឲ្យបានបញ្ចូលផ្តល់កាត់ផ្តាច់របស់ប្រជាពលរដ្ឋ?
តើអូនកមានភស្តុតាងអ្វីថា ព្រះមិនបានផ្តល់ពន្យល់ពីមកកាន់កូនៗរបស់ទ្រង់?
ការពឹងផ្អែកលើខ្លួនឯងទាំងអស់ ការលើកខ្លួនឯង
និងមោទនភាពក្នុងយោបល់ផ្ទាល់ខ្លួន គួរតែដកចេញ។
យើងគួរមកនៅទាបព្រះហស្តព្រះយេស៊ូវ ហើយរៀនពីទ្រង់

ដដែលមានព្រះហឫទ័យសូល្យកបូត និងទាបទន់។ ព្រះយស្មើមិនមានបង្ករៀនសិស្សរបស់ទ្រង់
ដូចដដែលពួកវាបីមានបង្ករៀនសិស្សរបស់ពួកគេទេ។ ជនជាតិយូដាជាច្រើនមានមក
ហើយស្តាប់ ខណៈដដែលព្រះគ្រីស្ទបើកសម្បត្តិសេចក្តីសង្ឃឹមគ្រោះ
ប៉ុន្តែពួកគេមិនមានមកដើម្បីប្រើប្រាស់ឡើយ; ពួកគេមកដើម្បីបរិភោគ
ដើម្បីបិទបាំងកំហុសទ្រង់នៅក្នុងភាពមិនស្របគ្នាណាមួយ
ដើម្បីបិទបាំងពួកគេមានអ្វីមួយសម្រាប់បង្កកអត្ថិកិច្ចបុរាណ។
ពួកគេពេញចិត្តនឹងចំណេះដឹងរបស់ខ្លួន
ប៉ុន្តែក្លែងប្រាប់ព្រះគ្រីស្ទស្មោះត្រង់សំឡេងរបស់អ្នកគង្វាលពិត។
តើមិនមែនជាពេលវេលាដែលសមរម្យយ៉ាងខ្ពស់ទេឬ ដដែលគ្រូតាមអាហារ
និងអធិស្ឋាននៅចំពោះព្រះ?
យើងសូមមើលនៅក្នុងគ្រោះថ្នាក់នៃការខ្វះខាតនៃគំនិតគុណ សូមមើលនៅក្នុងគ្រោះថ្នាក់
នៃការចែករំលែកគ្នាដែលបានកើតឡើងក្នុងការជជែកវិវាទ;
ហើយតើយើងមិនគួរស្រង់រកព្រះដោយសេចក្តីអស់ពីចិត្ត
ដោយការបន្ទាបព្រលឹងទេឬ ដើម្បីបិទបាំងយើងមានដឹងថា អ្វីជាសេចក្តីពិត?»
Selected Messages, book 1, 413.

អស់អ្នកដដែលតំណាងឲ្យសាររបស់អលើយ៉ា គឺជាឧបករណ៍នៃការជំនុំជម្រះ
ក្នុងដំណើរការនៃការបរិសុទ្ធសម្រាប់អាត
ដដែលរៀបចំផ្សេងៗសម្រាប់ទូតនៃមុតនុមត្យឲ្យមកសម្រាប់អាតព្រះវិហារ។
ក្នុងការបំពេញកិច្ចការនៃការសម្រាប់អាតព្រះវិហារ
នោះពន្លឺនៃសេចក្តីពិតបច្ចុប្បន្នគួរមានបើកសម្បត្តិដៃ។
បុរសនិប្បវិទ្យាមិនគួរមានបើកសម្បត្តិដៃទេ នោះអស់អ្នកដដែលព្រះគ្រីស្ទមាន
និងកំពុងស្រង់រកដើម្បីបិទបាំងអាត
នឹងនៅតែរក្សាអារគ្រូបង្ហាញឲ្យខ្លួននៃការបោះបង្ហាញខ្លួនឯងរបស់ពួកគេដដែល
អលើយ៉ា
ជានិមិត្តរូបនៃកិច្ចបម្រើមួយដដែលលើកសេចក្តីពិតឡើងជាឧបករណ៍នៃការជំនុំជម្រះ។
ហេតុនេះហើយមានជា យើងគួរមានជម្រាបថា
អស់អ្នកដដែលមានបដិសេធសាររបស់យ៉ូហានបាប៊ីស្ទ
មិនអាចទទួលបានបុរេដេស៊ីនៃការបង្កើនរបស់ព្រះយស្មើមានឡើយ។

«ខ្ញុំគួរមានបង្កើនឲ្យប៉ុន្មានការប្រកាសអំពីការយាងមកលើកទីមួយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ទិញ។ យ៉ូហានគួរមានចាត់ឲ្យមក ក្នុងវិញ្ញាណ និងអំណាចរបស់អលើយ៉ា
ដើម្បីប្រើប្រាស់ផ្សេងៗព្រះយស្មើ។ អ្នកទាំងឡាយដដែលបដិសេធសក្តីភាពរបស់យ៉ូហាន
មិនមានទទួលបានបុរេដេស៊ីនៃសេចក្តីបង្កើនរបស់ព្រះយស្មើឡើយ»។ Early Writings,
258.

ក្នុងបុរេវត្តមានសុភមង្គលនៃជាក្បួននៃការសម្រាប់អាតឲ្យបរិសុទ្ធដល់បុរាណសុភមង្គលរបស់ព្រះ
មានសារនៃសេចក្តីពិតសម្រាប់ពេលបច្ចុប្បន្នមួយដដែលគួរមានបើកបង្ហាញ
ហើយផ្សេងៗនៃជំនាន់នេះទទួលបានសក្ខីកម្មចំពោះការផ្សេងៗនៃវិស័យថានឹងយកភាពងងឹត ឬពន្លឺ។

ប៉ុន្តែ ឱដានីយ៉ាអលើយ៉ា ចូរបិទពាក្យទាំងនេះ ហើយបោះត្រាលើសៀវភៅនេះ
ទុកដល់គ្រូចុងបញ្ចប់ មនុស្សជាច្រើននឹងរត់ទៅរកមក
ហើយចំណេះដឹងនឹងកើនឡើង... ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ដានីយ៉ាអលើយ៉ា
ចូរទៅតាមផ្លូវរបស់អ្នកចុះ ដុបពាក្យទាំងនេះគួរមានបិទទុក
ហើយបោះត្រាទុកដល់គ្រូចុងបញ្ចប់ មនុស្សជាច្រើននឹងគួរមានសម្រាប់

ធុរវិធីយស និងគួរលុបដល់; ប៉ុន្តែមែនសូមអាក្រក់នឹងបុរេវិវត្តអាក្រក់
ហើយគុមាននរណាម្នាក់ក្នុងពួកអាក្រក់នឹងយល់ឡើយ
ប៉ុន្តែពួកមានបុរាណនឹងយល់។ ដានីយ៍លេ 12:4, 9, 10។

អស់អ្នកដទៃតំណាងសាររបស់អលើយ៉ាសម្រាប់ជំនាន់រៀងៗខ្លួនរបស់ពួកគេ
គួរឲ្យមានព្រះគ្រីស្ទសម្រាប់ជាទូតរបស់ទ្រង់
ដើម្បីបុរេវិវត្តគេជាឧបករណ៍នៃការជំនុំជម្រះ។ នេះហើយជាអ្វីដែលអលើយ៉ាកំពុងបញ្ជាក់
នូវពេលវេលានៃគាត់បាននិយាយថា «សូមឲ្យគេហោសឱ្យដឹងនូវចុងនៃនេះថា
ទ្រង់ជាព្រះនៃក្នុងអីស្រាអែល ហើយថា ខ្ញុំជាអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ ហើយថា
ខ្ញុំមានធុរវិធីការទាំងនេះទាំងអស់តាមព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់»។

សេចក្តីពិតនេះគឺគួរឲ្យមានព្រះយស្តែរបង្ហាញផងដែរ ទាក់ទងនឹងយ៉ូហានបាទីស្ទ។

ពេលពួកគេចេញទៅហើយ
ព្រះយស្តែរទ្រង់ចាប់ផ្តើមមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ហ្វូងមនុស្សអំពីយ៉ូហានថា៖
«តើអ្នករាល់គ្នាបានចេញទៅទីរហោសុថាន ដើម្បីមើលអ្វី?
តើជាដើមគូរដៃដដែលគួរឲ្យយល់បំផុតឲ្យយល់ឬ? ប៉ុន្តែ
តើអ្នករាល់គ្នាបានចេញទៅដើម្បីមើលអ្វី?
តើជាមនុស្សស្នេហាពាក់សម្បជញ្ជក់បំពាក់ទន់ភ័យន័យ? មើលចុះ
អ្នកដទៃស្នេហាពាក់សម្បជញ្ជក់បំពាក់ទន់ភ័យន័យ
នោះស្តីពីក្នុងព្រះរាជវាំងរបស់ស្តេច។ ប៉ុន្តែ
តើអ្នករាល់គ្នាបានចេញទៅដើម្បីមើលអ្វី? តើជាហោរាម្នាក់ឬ? មែនហើយ
ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា លើសជាងហោរាទៀត។ ដូច្នេះ នេះហើយជាអ្នកនោះ
ដែលមានសេចក្តីចង់ដឹងអំពីគាត់ថា “មើលចុះ យើងចាត់អ្នកនាំសាររបស់យើង
ទៅមុខព្រះភក្ត្ររបស់អ្នក ដដែលនឹងរៀបចំផ្សាររបស់អ្នកនោះមុខអ្នក”»។ ម៉ាថាយ
11:7-10។

យ៉ូហានមិនមែនជាហោរាប៉ុណ្ណោះទេ គាត់ជាឧបករណ៍នៃការជំនុំជម្រះផងដែរ
ហើយក៏ចូលបម្រើរបស់គាត់គួរឲ្យមានបង្ហាញដល់ជំនាន់របស់គាត់
ពីព្រោះពួកគេបានចេញទៅក្នុងទីរហោសុថានដើម្បីមើលគាត់
ដូចជាបុរាណដដែលអីស្រាអែលទាំងមូលបានមកក្នុងក្រឹមលៃតាមបញ្ជារបស់អហាប់។
William Miller
បានយល់អំពីការកើនឡើងនៃចំណេះដឹងដដែលគួរឲ្យមានបើកបង្ហាញឡើងវិញនៅឆ្នាំ
1798។ គាត់តំណាងឲ្យអ្នកទាំងឡាយដដែលត្រូវទៅរកមកក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ
ខណៈដែលចំណេះដឹងកើនឡើង។ សាររបស់គាត់ផ្តល់កែលម្អលើលោកនាយ ហើយនៅឆ្នាំ
1840 សារ
និងក៏ចូលបម្រើរបស់គាត់គួរឲ្យមានដាក់បង្ហាញចូលក្នុងជំនាន់របស់គាត់តាមរបៀបមួយ
ដល់ចុងកំណត់ពិភពលោកប្រូតេស្តង់ទាំងមូលបានយល់មើល
ដើម្បីបើកវិញថាវិធីសាស្ត្ររបស់គាត់មានបុរសិទ្ធភាពឬអត់។
នេះពេលវេលានៃគាត់គួរឲ្យមានបញ្ជាក់ សាររបស់គាត់គួរឲ្យមាននាំយកទៅជុំវិញពិភពលោក។

«នៅក្នុងឆ្នាំ 1840 ការសម្រេចបានដ៏គួរឲ្យកត់សម្គាល់មួយទៀតនៃនាយ
បានបង្កឲ្យមានការចាប់អារម្មណ៍យ៉ាងទូលំទូលាយ។ ពីរឆ្នាំមុននោះ Josiah Litch
ម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នកបម្រើសាសនាឈានមុខ
ដែលកំពុងប្រកាសអំពីការយាងមកជាលើកទីពីរ បានបោះពុម្ពពាក្យនយោបាយមួយអំពី

វិវរណៈ 9 ដោយទាយទុកជាមុនអំពីការដួលរលំនៃចក្រភព Ottoman។
តាមការគណនារបស់គាត់ អំណាចនេះគួរនឹងគួរផ្ទុយលំ... នៅថ្ងៃទី 11 ខែសីហា ឆ្នាំ
1840 នៅពេលដែលអំណាច Ottoman នៅ Constantinople
អាចគួរមានរំពឹងថានឹងគួរបំបាក់។ ហើយខ្ញុំជឿថា នេះនឹងគួរមានយឺតយ៉ាវ
ជាករណីពិតប្រាកដនោះ។»

«នៅពេលដែលមានកំណត់ច្បាស់នោះ ឡើយ តាមរយៈឯកអគ្គរាជទូតរបស់នាង
មានទទួលយកកិច្ចការពាររបស់អំណាចសម្បជ័យនៃអឺរ៉ុប ហើយដោយហេតុនេះ
នាងមានដាក់ខ្លួននៅក្នុងការគ្រប់គ្រងរបស់បណ្តាជាតិគ្រិស្តាន។
ព្រឹត្តិការណ៍នេះមានបំពេញការព្យាករណ៍នោះយ៉ាងគ្រឹមគួរឱ្យកត់ខ្ទប់។
នៅពេលដែលរឿងនេះគួរមានគំនើង មនុស្សជាច្រើនបានជឿជាក់អំពីភាពគ្រឹមគួរនៃ
គោលការណ៍នៃការបកស្រាយព្យាករណ៍ដែល Miller និងសហការីរបស់គាត់មានទទួលយក
ហើយកម្រិតដ៏អស្ចារ្យមួយគួរមានផ្ទុយដល់ដល់ចលនាការយាងមកវិញ។
បុរសដែលមានការសិក្សា និងមានគ្នាទីសង្គតម មានប្រមូលជាមួយ Miller
ទាំងក្នុងការអធិប្បាយ និងក្នុងការបោះពុម្ពផ្សាយសុសនៈរបស់គាត់
ហើយចាប់ពីឆ្នាំ 1840 ដល់ 1844 កិច្ចការនេះបានរីកសាយភាយយ៉ាងឆាប់រហ័ស។» The
Great Controversy, 334, 335.

ចាប់ពី «1840 ដល់ 1844» គំណាងឲ្យបុរសគ្រិស្តសត្វនៃ «ផ្ទុយលំនាំទាំងប្រាំពីរ» ក្នុងវិវរណៈ
ជំពូក ១០។ ក្នុងបុរសគ្រិស្តសត្វនោះ ដំណើរនៃការបន្តសុទ្ធមួយ
ដល់គួរមានគំណាងនៅក្នុងម៉ាឡាគី ជំពូក ៣
និងការសម្រាកព្រះវិហារទាំងពីរដងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ មានចាប់ផ្តើមឡើង។
ដំណើរនៃការបន្តសុទ្ធនោះ គឺជាដំណើរសាកល្បងជាបន្តបន្ទាប់មួយ
ដោយផ្អែកលើការយល់ដឹងរបស់ Miller អំពីគោលការណ៍មួយចំនួនស្មើមួយឆ្នាំ។
អ្នកទាំងឡាយដែលគំណាងសាររបស់អលើយ៉ា
រៀបចំផ្សេងៗសម្រាប់អ្នកនាំសារនៃចក្ខុវិស័យ
ឲ្យមកដល់ព្រះវិហាររបស់ទ្រង់យ៉ាងឆាប់រហ័ស
ហើយពួកគេជានិមិត្តរូបនៃបក្សនៃការជំនុំជម្រះមួយ
ដល់អ្នកនាំសារនៃចក្ខុវិស័យបុរេបុរស
ដើម្បីបំបោសសម្រាកអស់អ្នកដែលផ្ទុយនឹងសេចក្តីជឿជាក់ ជាងពន្លឺ។

ខ្ញុំពិតជាជឿបុណ្យជម្រុញទឹកឲ្យអ្នករាល់គ្នា ដោយទឹក សម្រាប់ការប្រព្រឹត្តតាមនៃ
ប៉ុន្តែព្រះអង្គគង់លើយាងមកក្រោយខ្ញុំ ទ្រង់មានព្រះចេស្តាខ្ពស់ជាងខ្ញុំ
ខ្ញុំមិនសមនឹងលើកស្ទួយក្រៃដងរបស់ទ្រង់ផង
ទ្រង់នឹងជឿបុណ្យជម្រុញទឹកឲ្យអ្នករាល់គ្នា ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
និងដោយភ្នែកច្រើន។ ចង្អុលរបស់ទ្រង់ស្មើនឹងនៅក្នុងព្រះហស្តទ្រង់
ហើយទ្រង់នឹងសំអាតលាងស្អាតរបស់ទ្រង់ឲ្យស្អាតសព្វគ្រប់
ហើយនឹងប្រមូលស្រូវសាលីរបស់ទ្រង់ចូលទៅក្នុងជង្កុរ
ប៉ុន្តែទ្រង់នឹងដុតអង្កាមដោយភ្នែកច្រើនដល់មិនអាចពន្លត់បាន។ ម៉ាថាយ ៣:១១,
១២។

នៅសម័យរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដល់គួរមានគំណាងនៅក្នុង យ៉ូហាន 6:66
ទ្រង់មានហត់បង់សិស្សច្រើនជាងពេលណាៗទាំងអស់។ នៅក្នុងសង្ខេប The Desire of
Ages ដល់មានលើកយកអត្ថបទនេះពីយ៉ូហានមកពិចារណា
វិធីសាស្ត្រនៃការអនុវត្តតាមទំនាយ

គឺជាមូលហេតុដ៏ពិតប្រាកដដែលសិស្សទាំងនោះបានចាកចេញ។ ពួកគេមិនអាចយល់បានថា អ្វីដែលជាបញ្ហាតាមពុយញូជនៈគំណាងឲ្យអ្វីដែលខាងវិញ្ញាណ ហើយតាមសាវកប៉ូល អ្វីដែលជាបញ្ហាតាមពុយញូជនៈមកមុនអ្វីដែលខាងវិញ្ញាណ។

ដូច្នេះ មានសេចក្តីចង្អែកមកថា «មនុស្សដំបូង គឺអាដាម ត្រូវបានផ្ទុកឲ្យក្លាយជាពុលរលីងមានជីវិត»; «អាដាមចុងក្រោយ ត្រូវបានផ្ទុកឲ្យក្លាយជាវិញ្ញាណដែលប្រទានជីវិត»។ ប៉ុន្តែ អ្វីដែលខាងវិញ្ញាណ មិនមែនមកមុនទេ គឺអ្វីដែលខាងធម្មជាតិវិញ្ញាណដែលមកមុន ហើយបន្ទាប់មកទើបជាអ្វីដែលខាងវិញ្ញាណ។ ១ កូរិនថូស ១៥:៤៥, ៤៦

ដោយមិនស្ម័គ្រចិត្ត ហេតុនេះហើយបានជាមិនអាច យូដាយបានបដិសេធមិនព្រមយល់អំពីព្រះគ្រីស្ទ នៅពេលដែលទ្រង់បានបញ្ជាក់ថា ទ្រង់ជាន់បឹងពីស្ថានសួគ៌ ដល់ត្រូវតែបរិភោគ។ ទំនៀមមូលដ្ឋាន និងបុរាណវិទ្យាទាំងឡាយបានគ្រប់គ្រងលើជីវិតសាស្ត្រដែលព្រះគ្រីស្ទទទួលបានអនុវត្ត។ អំពីបុរាណវិទ្យាសាស្ត្រនេះ បងស៊ី White បានកត់ត្រាថា៖

«ដោយសារការស្ថិតិបន្តទៅជាសាធារណៈចំពោះអសចក្ខុជំនឿរបស់ពួកគេ សិស្សទាំងនេះបានយល់ច្បាស់ពីព្រះយេស៊ូវកាន់តែខ្ពស់ឡើងទៀត។ ពួកគេមិនពេញចិត្តយ៉ាងខ្ពស់ ហើយដោយបុរាណវិទ្យាដ៏បង្កកប្លន់ដល់ព្រះអង្គសង្គមនោះ និងបំពេញចិត្តអំពីអាក្រក់របស់ពួកគេវិស័យ ពួកគេបានបង្កើនចំពោះទ្រង់ ហើយចាកចេញពីទ្រង់ដោយការមើលងាយ។ ពួកគេបានផ្ទុកមុខរបស់ខ្លួនហើយ គឺបានយកមុខខាងក្រៅដោយគុណវិញ្ញាណ សំបកដោយគុណខ្លាំង។ ការសម្រេចចិត្តរបស់ពួកគេមិនដែលត្រូវបានបម្លែងវិញ្ញាណ ពីព្រោះពួកគេមិនបានដឹងជាមួយព្រះយេស៊ូវតទៅទៀតឡើយ។»

«ព្រះអង្គកាន់តែហ្មត់បំបែកស្បែកនៅក្នុងព្រះហស្តទ្រង់ ហើយទ្រង់នឹងសម្អាតលាសស្បែករបស់ទ្រង់ឲ្យស្អាតបរិសុទ្ធ ហើយប្រមូលស្បែករបស់ទ្រង់ចូលក្នុងធុង»។ ម៉ាថាយ 3:12។ នេះជាពេលមួយនៃការជម្រុះសំអាត។ ដោយព្រះបន្ទូលនៃសេចក្តីពិត អង្គកាមកំពុងត្រូវបានកែច្នៃពីស្បែក។ ព្រោះពួកគេតែងតែប្រយោជន៍ពេក និងសុចរិតក្នុងខ្លួនឯងពេក ដល់ថ្នាក់មិនព្រមទទួលការកែតម្រូវ ហើយសុំឡើយលើកិច្ចពេក ដល់ថ្នាក់មិនព្រមទទួលយកជីវិតនៃភាពរាបទាប មនុស្សជាច្រើនបានបំពេញពីព្រះយេស៊ូវ។ មនុស្សជាច្រើនក៏នាំតែកំពុងផ្ទុកនូវនេះដែរ។ ពុលរលីងមនុស្សសព្វថ្ងៃត្រូវបានសាកល្បង ដូចជាពួកសិស្សទាំងនោះនៅក្នុងសាលាប្រជុំទីក្រុងកាពាលីមដែរ។ នៅពេលសេចក្តីពិតត្រូវបាននាំឲ្យចាក់ដល់ក្នុងចិត្ត ពួកគេឃើញថាជីវិតរបស់ខ្លួនមិនសូវតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះទេ។ ពួកគេឃើញនូវសេចក្តីពិតត្រូវការនៃការផ្តាច់ស្រង់ទាំងស្រុងនៅក្នុងខ្លួនឯង ប៉ុន្តែពួកគេមិនសូវខិតខំកាត់បន្ថយការងារដែលតម្រូវឲ្យបដិសេធខ្លួនឯងនោះឡើយ។ ដូច្នេះ ពួកគេខឹងនៅពេលអំពីហេតុអ្វីបានជាខ្លួនត្រូវបានបើកបង្ហាញ។ ពួកគេចាកចេញទៅដោយអន់ចិត្ត ដូចដែលពួកសិស្សបានចាកពីព្រះយេស៊ូវ ទាំងអ្វីថា «ពាក្យនេះពិតប្រាកដ; តើអ្នកណាអាចស្តាប់បាន?»។ The Desire of Ages, 392.

វាគឺជាទូតនៃសេចក្តីសញ្ញាបស់ម៉ាឡាគី ដែលបន្តសុទ្ធជូនចំពោះបស់លើដោយគុណវិធី។
ទ្រង់សម្រាកលានសួររបស់ទ្រង់យ៉ាងពេញលេញ ដោយញែកសួរចេញពីអង្គកាម។
ទ្រង់ផ្តើមការងារនេះដោយចម្បង។
ចម្បងនោះជាអ្វីដែលផ្តើមការញែកកើតមានឡើង
ហើយចម្បងនោះគឺជាសារនៃសេចក្តីពិតបច្ចុប្បន្ន
សម្រាប់បុរសគុតិសាស្ត្រនីមួយៗដែលទ្រង់បន្តសុទ្ធជូនចំពោះបស់លើ។ ចម្បងនោះគឺជាសារ
និងទូតរបស់អលើយ៉ា ដែលគាំពារឲ្យឧបករណ៍នៃការជំនុំជម្រះ។

មើល ឧញ្ញនឹងចាត់ទូតរបស់ឧញ្ញទៅ ហើយគាត់នឹងរៀបចំផ្សេងទៀតខ្មែរខ្មែរ;
ហើយព្រះអម្ចាស់ ដែលអនុករាល់គុណសុវត្ថិភាព
នឹងយាងមកដល់ព្រះវិហាររបស់ទ្រង់គុណម្យ គឺជាទូតនៃសេចក្តីសញ្ញា
ដែលអនុករាល់គុណវិភាគក្នុងទ្រង់៖ មើល ទ្រង់នឹងយាងមក
នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវក្នុងពិភពលោក។ ប៉ុន្តែ
តើនិរណាអាចទ្រង់នឹងផ្តល់នៃការយាងមករបស់ទ្រង់បាន?
ហើយតើនិរណានឹងឈរមាំមួន នៅពេលទ្រង់លេចមក? ដុបិត
ទ្រង់ប្រៀបដូចជាគុណវិធីរបស់អ្នកចម្បង
ហើយដូចជាសាប៊ូរបស់អ្នកបោកសម្អាតក្របំពាក់។
ហើយទ្រង់នឹងគង់អង្គុយដូចជាអ្នកចម្បង និងជាអ្នកសម្រាកបុរាណ;
ទ្រង់នឹងសម្រាកក្នុងចំពោះបស់លើ ហើយនឹងចម្បងក្នុងស្នេហាជាមាស និងបុរាណ
ដើម្បីឲ្យក្នុងក្រុងអាចចម្បងយកដល់ព្រះយេស៊ូវដោយសេចក្តីសុចរិត។
នោះគឺជាវិសាលភាព និងយូសាឡិម នឹងគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះយេស៊ូវ
ដូចនូវសម័យបុរាណ ហើយដូចនូវឆន្ទៈនៃក្រុងនេះមក។ ម៉ាឡាគី 3:1-4។

ព្រះអង្គគង់យាងមកក្រោយយូរហែន ហេតុអ្វី?
គឺជាព្រះអង្គគង់យាងសម្រាកលានសួររបស់ទ្រង់ដោយចង់អរ
ហើយប្រៀបដូចជាគុណវិធីរបស់អ្នកចម្បង។
ដំណើរការនៃការបរិសុទ្ធជូនឲ្យបានសម្រេចដោយទូតនៃសេចក្តីសញ្ញា ដូចនេះហើយ វាបង្ក
ហេតុអ្វីបុរសគុតិសាស្ត្រមួយដែលព្រះអម្ចាស់កំពុងយាងចូលមកក្នុងសេចក្តីសញ្ញាជាមួយ
នឹងបុរាណនៃសេចក្តីសញ្ញាដែលទ្រង់បានផ្តើមរើសចម្បង។
នៅពេលអ៊ីស្រាអែលបុរាណគួរឲ្យបាននេះចេញពីភាពជាទាសករនៅអេស៊ីប
បុរាណបទមួយនៃបុរសគុតិសាស្ត្រដ៏សុទ្ធនោះគឺបញ្ញាបន្ត «កូនច្បង»។
មិនថាជាសេចក្តីសុំលាបរបស់កូនច្បងនៅអេស៊ីបទេ
ឬជាការដែលព្រះអម្ចាស់កំណត់អត្តសញ្ញាណអ៊ីស្រាអែលថាជាកូនច្បងរបស់ទ្រង់ក្តី។

ហើយអ្នកគួរទទួលទៅកាន់ជំរំនេះថា ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលដូចនេះថា
អ៊ីស្រាអែលជាកូនរបស់យើង គឺជាកូនច្បងរបស់យើង។ ហើយយើងប្រាប់អ្នកថា
ចូរឲ្យកូនរបស់យើងទៅ ដើម្បីឲ្យគេប្រើយើង;
ប៉ុន្តែបើអ្នកបដិសេធមិនព្រមឲ្យគេទៅ មើល យើងនឹងសម្លាប់កូនរបស់អ្នក
គឺជាកូនច្បងរបស់អ្នក។ និក្ខមន៍ ៤:២២, ២៣។

នៅពេលដែលព្រះអម្ចាស់បានចូលក្នុងសញ្ញាសម្រេចជាមួយអ៊ីស្រាអែល
ក្នុងការនេះចេញពីអេស៊ីប នោះជំនួញនៃការដ៏ទៃភាពគឺថា
កូនបុរសច្បងគួរប្រៀបពីមួយៗក្នុងចំណោមគុណសម្បត្តិទាំងឡាយ
នឹងគួរឲ្យបានញែកឧទ្ទិសសម្រាប់កិច្ចការនៃបុរសពិតភាព។
ប៉ុន្តែនៅក្នុងការបោះបង្គោលរឿងកូនច្បងនោះមាស

មានតម្លៃសម្បត្តិធនធានប៉ុណ្ណោះដែលឈរនៅខាងលើកម្ពុជាក្នុងការបោះបង្កើន
ដោយសារភាពស្មោះត្រង់របស់ពួកគេ
ព្រះជាម្ចាស់បានលុបចោលផែនការរបស់ទ្រង់ដដែលថា
កូនច្បងគ្រប់រូបពិត្របំប៉នសម្បត្តិធនធាននឹងត្រូវបានកែសម្រួលបំពេញផលិតភាព
ហើយទ្រង់បានរំលងកុលសម្បត្តិធនធានទៀតៗ
ហើយប្រទានសិទ្ធិផ្ទាល់ដល់ខ្លួនបំពេញផលិតភាពដល់កុលសម្បត្តិធនធានវិញ។
នៅពេលដែលទូតនៃព្រះយេស៊ូវបានសម្ភាសន៍ជាមួយពួកគេកូនច្បងនៃលើ
នោះវាគឺជាឱកាសប្រកួតប្រជែងគ្នាស្របគ្នា ដដែលប្រជាជននៃព្រះយេស៊ូវបានសម្ភាសន៍ជាមួយកុម្មារ
កំពុងត្រូវបានដាក់មួយឡើង ដើម្បីបង្ហាញដល់ប្រជាជននៃព្រះយេស៊ូវបានសម្ភាសន៍ជាមួយ
នេះជាករណីជាមួយលោកយ៉ូហាន ហាមីលតុន ពួកមីឡីវីត
និងនឹងកើតមានជាមួយមួយនៃប្អូនមីនប្អូនពាន់នាក់។ ចាប់ពីឆ្នាំ 1840 ដល់ 1844
ដំណើរការនៃការសម្ភាសន៍ត្រូវបានចាប់ផ្តើមឡើង
ដោយបញ្ចេញសាកល្បងនៃសារព្វាយការណ៍ដែលបានប្រទានឱ្យ William Miller។
វាបាននាំឱ្យព្រះអម្ចាស់យ៉ាងមកពីរវិហាររបស់ទ្រង់ភ្នំលាមៗ នៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ
1844 ប៉ុន្តែដំណើរការនៃការសម្ភាសន៍បានបញ្ចប់ឡើយ រហូតដល់ឆ្នាំ 1863។

«ទាំងទំនាយក្នុង ដានីយ៍លែ ៨:១៤ ថា “រហូតដល់ពីរពាន់បីរយថ្ងៃ;
បន្ទាប់មកទិសកុការនឹងត្រូវបានសម្ភាសន៍” និងសាររបស់ទេវតាទីមួយថា
“ចូរក្រោកឡើងចុះ ហើយថ្វាយសិរីល្អដល់ទ្រង់
ដុបិតម៉ោងនៃការជំនុំជម្រះរបស់ទ្រង់បានមកដល់ហើយ” សុទ្ធតែបានចង្អុលបង្ហាញ
ទៅកាន់ការបម្រើរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងទីបរិសុទ្ធបំផុត
ទៅកាន់ការជំនុំជម្រះសិរីល្អអង្គកេ
ហើយមិនមែនទៅកាន់ការយាងមករបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ដើម្បីប្រោសលោកប្រជានុគរបស់ទ្រង់ និងបំផុសឱ្យមនុស្សសម្ភាសន៍នោះឡើយ។
កំហុសមិនបានស្ថិតនៅក្នុងការគណនារយៈពេលទំនាយទេ
ប៉ុន្តែស្ថិតនៅក្នុងការកំណត់ដែលត្រូវកើតឡើងនៅចុងបញ្ចប់នៃ ២៣០០
ថ្ងៃ។ ដោយសារកំហុសនេះ អ្នកជឿបានទទួលការខកចិត្ត
ប៉ុន្តែអ្វីៗទាំងអស់ដែលទំនាយបានទាយទុកជាមុន
និងអ្វីៗទាំងអស់ដែលពួកគេមានមូលដ្ឋានគម្ពីរដើមបរិព័ទ្ធក្នុង
នោះបានសម្រេចហើយ។ នៅក្នុងពេលក្រោយដែលពួកគេកំពុងស្វែងរកសុភាព
នោះការបរាជ័យនៃចេតនាសង្ឃឹមរបស់ពួកគេ
ព្រឹត្តិការណ៍ដែលសារនោះបានទាយទុកជាមុន ហើយដែលត្រូវតែមុនពេលព្រះអម្ចាស់
ចាស់អាចយាងមកដើម្បីប្រទានរង្វាន់ដល់អ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់
បានកើតឡើងហើយ។»

«ព្រះគ្រីស្ទបានយាងមក មិនមែនមកកាន់ផែនដី ដូចដែលពួកគេបានរំពឹងទុកនោះទេ
ប៉ុន្តែ ដូចដែលបានប្រាប់ជាមុនដោយនិមិត្តរូប
គឺទៅកាន់ទីបរិសុទ្ធបំផុតនៃវិហាររបស់ព្រះនៅស្ថានសួគ៌។
ព្រះយ៉េស៊ូវដែលបានកំណត់ព្រះអង្គថា
នៅពេលនោះទ្រង់កំពុងយាងមកកាន់ព្រះជន្មបុរាណ៖
“ខ្ញុំបានឃើញក្នុងនិមិត្តរូបពេលយប់ ហើយ មើល មានមួយអង្គដូចជាបុគ្គលមនុស្ស
បានយាងមកជាមួយពពកនៃស្ថានសួគ៌ ហើយបានយាងមក” —
មិនមែនមកកាន់ផែនដីទេ ប៉ុន្តែ — “មកកាន់ព្រះជន្មបុរាណ
ហើយគេបាននាំទ្រង់ចូលមកនៅចំពោះព្រះអង្គគន្លោះ។” ដានីយ៍លែ ៧:១៣។»

«ការយាងមកនេះ ក៏ត្រូវបានទំនាយទុកជាមុនដោយពុទ្ធការីម៉ាឡាគីដដែរថា៖ “ព្រះអម្ចាស់
ដលៃអុនករាល់គុណស្រីដែរក នឹងយាងមកកាន់ព្រះវិហាររបស់ទ្រង់ភូមាមៗ
គឺជាទូតនៃសេចក្តីសញ្ញា ដលៃអុនករាល់គុណពញ្ញេចិត្តនោះ; មើលចុះ
ទ្រង់នឹងយាងមក នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវនៃពិភពទាំងឡាយ។” ម៉ាឡាគី 3:1។
ការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់កាន់ព្រះវិហាររបស់ទ្រង់ គឺជារឿងភូមាមៗ
មិននឹកស្មានដល់ សម្រាប់បុរាណសក្ការបស់ទ្រង់។
ពួកគេមិនបានទទួលនូវទ្រង់នោះទេនោះទេ។ ពួកគេរំពឹងថា
ទ្រង់នឹងយាងមកកាន់ផែនដី ដោយ “អណ្តាតភូមិច្រើនយ៉ាងសន្តិសុខនោះ
ដើម្បីបិទសិក្ខាដល់អ្នកដែលមិនស្គាល់ព្រះ និងមិនស្គាល់បង្កគាប់ដំណឹងល្អ”។ 2
ថៃសាឡូនីម 2:1។

ប៉ុន្តែ បុរាណមិនទាន់បានត្រូវរៀបចំឲ្យបានសម្រាប់ជួបព្រះអម្ចាស់របស់ពួកគេ
នៅឡើយទេ។ នៅតែមានកិច្ចការនៃការរៀបចំមួយ ដលៃត្រូវសម្រេចសម្រាប់ពួកគេ។
ត្រូវប្រទានពន្លឺ
ដើម្បីបំភ្លឺនូវគំនិតរបស់ពួកគេទៅកាន់ព្រះវិហាររបស់ព្រះនៅស្ថានសួគ៌;
ហើយនៅពេលដែលពួកគេដោយសេចក្តីជំនឿនឹងត្រូវមហាបូជាប្រារព្ធរបស់ពួកគេ
ក្នុងការបម្រើរបស់ទ្រង់នៅទីនោះ កាតព្វកិច្ចចុងក្រោយនឹងត្រូវបានបើកសម្រាប់
សារមួយទៀតនៃការព្រមាន និងការបង្រៀន ត្រូវផ្តល់ឲ្យពួកជំនុំ។

ពុទ្ធការីមានបុរសសន្តិសុខ៖
«តើនរណាអាចស្តាប់ចិត្តនៃបាវនានៅចុងនៃការយាងមករបស់ទ្រង់?
ហើយតើនរណានឹងឈរឈរនៅពេលទ្រង់លេចមក?
ដុបិតទ្រង់ប្រៀបដូចជាភូមិច្រើនសម្រាប់ចម្បាំង
ហើយដូចជាសាប៊ូរបស់អ្នកបោះកសម្រាប់កាប់ពាក់។
ទ្រង់នឹងគង់អង្គុយដូចជាអ្នកចម្បាំង និងអ្នកសម្ភាសនាបុរាណ។
ទ្រង់នឹងសម្ភាសនាដល់ពួកគេនៅពេលដែល ហើយនឹងចម្បាំងពួកគេដូចជាមាស និងប្រាក់
ដើម្បីបិទពួកគេដោយចង្កៃយកដល់ព្រះយេស៊ូវ ដោយសេចក្តីសុចរិត»។ ម៉ាឡាគី 3:2,
3។ អស់អ្នកដែលកំពុងរស់នៅលើផែនដី
នៅពេលការអនុវត្តតាមនូវរបស់ព្រះគ្រីស្ទនេះនៅក្នុងទីបរិសុទ្ធខាងលើត្រូវបញ្ចប់
នឹងត្រូវឈរនៅចំពោះព្រះភក្តីគ្រប់ព្រះដ៏បរិសុទ្ធ ដោយគ្មានអ្នកសម្រុះសម្បួល។
អាវុធរបស់ពួកគេត្រូវតែត្រូវបានប្រើប្រាស់
ចិត្តរបស់ពួកគេត្រូវតែប្រើប្រាស់សម្រាប់ពិភពលោក ដោយឈាមសម្រាប់បុរាណ។
ដោយព្រះគុណរបស់ព្រះ និងដោយការខិតខំយ៉ាងខ្ពស់សាហាវរបស់ខ្លួន
ពួកគេត្រូវតែជាអ្នកឈ្នះក្នុងសង្គ្រាមប្រឆាំងនឹងអំពើអាក្រក់។
ខណៈដែលការជំនុំជម្រះស៊ើបអង្កេតកំពុងដំណើរការនៅស្ថានសួគ៌
ខណៈដែលអំពើហិង្សារបស់អ្នកជឿលើបុរេចិត្តកំពុងត្រូវបានដកចេញពីទីបរិសុទ្ធ
នោះត្រូវមានកិច្ចការពិសេសមួយនៃការសម្ភាសនា គឺការបោះបង់ចោលអំពើហិង្សា
ក្នុងចំណោមបុរាណសក្ការបស់ព្រះនៅលើផែនដី។
កិច្ចការនេះត្រូវបានបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់ជាងនេះនៅក្នុងសារនិរណៈ 14។

«កាលណាកិច្ចការនេះបានសម្រេចរួចរាល់ហើយ
អ្នកដើរតាមព្រះគ្រីស្ទនឹងបានត្រូវរៀបចំឲ្យបានសម្រាប់ការយាងមករបស់ទ្រង់។
“នោះគឺជាយុទ្ធនៃយូដា និងក្រុងយេរូសាឡឹម នឹងគាប់ព្រះហឫទ័យដល់ព្រះយេស៊ូវ
ដូចក្នុងចុងបុរាណ ហើយដូចក្នុងឆ្នាំមុនៗ។” ម៉ាឡាគី 3:4។ នោះហើយ
ព្រះវិហារដលៃព្រះអម្ចាស់របស់យើងនឹងទទួលយកមកជាប់របស់ទ្រង់នៅពេលទ្រង់យាងមក

នឹងជា “ពុរវិហារផ្សេងៗ មិនមានសុភមង្គល ឬផ្សេងៗ ឬអវិជ្ជាមួយដូចនោះឡើយ។” អភេស្វរ 5:27។ នោះនឹងលំបាក
“ដូចជាពន្លឺពីរិកស្វាង ស្រស់ស្អាតដូចពុរចន្ទ ភូមិច្បាស់ដូចពុរអាទិត្យ
ហើយគួរឱ្យកោតខ្ពស់ដូចកងទ័ពដ៏ល្អឆ័យ។” ចម្រៀងសាឡាម្មុន 6:10។

ក្នុងការយាងមករបស់ពុរអម្បាលមកកាន់ពុរវិហាររបស់ទ្រង់
ម៉ាឡាគីក៏បានទាយទុកជាមុនអំពីការយាងមកលើកទីពីររបស់ទ្រង់
គឺការយាងមកដើម្បីបិទនូវតុលាការច្បាប់ដ៏ធំដុះ ដោយពាក្យទាំងនេះថា៖
«ហើយអញនឹងចូលមកជិតអ្នកកាល់គ្នាដើម្បីជំនុំជម្រះ
ហើយអញនឹងផ្សព្វផ្សាយសាស្ត្រយ៉ាងឆាប់រហ័សទាំងនឹងពួកអ្នកមនុស្សអាក្រក់
ទាំងនឹងពួកកំផ្លិត ទាំងនឹងពួកស្របចក្កលងៃក្រហាយ
ទាំងនឹងពួកដែលសង្កត់សង្កិនឈ្មួញកម្មករក្នុងបុរាណឈ្មួញរបស់គេ សុភវិមម្រោយ
និងក្នុងកំពុង ហើយបង្កើនបរទេសចរណ៍ពីសិទ្ធិរបស់ខ្លួន
ហើយមិនកោតខ្ពស់ដូចអញឡើយ» ពុរយេស៊ូនៃពួកពលបរិវារទ្រង់មានពុរបន្ទូល។
ម៉ាឡាគី 3:5។ យូដាសបានយោងទៅកាន់ទិដ្ឋភាពដ៏ល្អនោះ
នៃពេលដែលគាត់និយាយថា៖ «មើល
ពុរអម្បាលយាងមកជាមួយពួកបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់រាប់ម៉ឺន
ដើម្បីបិទនូវតុលាការច្បាប់ដ៏ធំដុះលើមនុស្សទាំងអស់
ហើយដើម្បីផ្សព្វផ្សាយនូវសេចក្តីសង្ឃឹមនៃពុរក្នុងចំណោមពួកគេ
ដោយសារកិច្ចការមិនគោរពពុរទាំងអស់របស់ពួកគេ»។ យូដាស 14, 15។
ការយាងមកនេះ និងការយាងមករបស់ពុរអម្បាលមកកាន់ពុរវិហាររបស់ទ្រង់
គឺជាពុរវិស្វកម្មការណ៍ពិសេសខុសគ្នា និងដាច់ដោយឡែកពីគ្នា។

«ការមករបស់ពុរគ្រីស្ទ ក្នុងនាមជាមហាបូជាប្រយោជន៍របស់យើង
ទៅកាន់ទីបរិសុទ្ធបំផុត សម្រាប់ការសម្ភាសន៍ទីបរិសុទ្ធ
ដូចដែលបានបង្ហាញនៅក្នុង ដានីយ៍លែ 8:14; ការមករបស់ពុររាជបុត្រានៃមនុស្ស
ទៅកាន់ពុរអង្គបុរាណនៃថ្ងៃទាំងឡាយ ដូចដែលបានបង្ហាញនៅក្នុង ដានីយ៍លែ
7:13; និងការមករបស់ពុរអម្បាល ទៅកាន់ពុរវិហាររបស់ទ្រង់
ដូចដែលបានទាយទុកជាមុនដោយ ម៉ាឡាគី
គឺជាការពិពណ៌នាអំពីពុរវិស្វកម្មការណ៍តម្លៃដ៏ដ្ឋងៃ;
ហើយនេះក៏ត្រូវបានគំរោងដោយការមករបស់កូនកំលោះ ទៅកាន់ពិធីអាពាហ៍ពិពាហ៍ ដូច
ដែលពុរគ្រីស្ទបានពិពណ៌នានៅក្នុងពាក្យប្រៀបប្រដូចអំពីសុភវិហារបរិវារដ៏បំផុត
ក៏ ក្នុង ម៉ាថាយ 25»។ The Great Controversy, 424–426.

ការយាងមក «បួន» ត្រូវបានយោងដល់នៅក្នុងកថាខណ្ឌដូចក្រោយ
ហើយការយាងមកទាំងនោះសុទ្ធតែជាការយាងមកតម្លៃដ៏ដ្ឋងៃ
ដែលត្រូវបាននិមិត្តរូបតាមវិធីផ្សេងៗគ្នាបួនយ៉ាង។ មួយក្នុងចំណោម «ការយាងមក»
ទាំងនោះ គឺជាពាក្យប្រៀបប្រដូចអំពីពុរហុមចារីដ៏បំផុត។

«ជាញឹកញាប់ គេបានយោងខ្សែទៅកាន់ពាក្យប្រៀបប្រដូចអំពីពុរហុមចារីទាំងដប់
ក្នុងនោះបុរាណមានបុរាណ ហើយបុរាណកំលោះ។ ពាក្យប្រៀបប្រដូចនេះ
បានសម្រេចហើយ និងនឹងត្រូវសម្រេចតាមអក្សរទាំងស្រុង
ពីពុរោះវាមានការអនុវត្តជាពិសេសចំពោះសម័យនេះ ហើយដូចជាសាររបស់ទេវតាទីបី
វាបានសម្រេចហើយ និងនឹងបន្តជាសេចក្តីពិតសម្រាប់សម័យបច្ចុប្បន្ន
រហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃកាលកំណត់»។ Review and Herald, August 19, 1890.

បុរសិបបិ «ការយាងមក» ទាំងបួន «ជាការពិពណ៌នាអំពីព្រឹត្តិការណ៍ដូចគ្នា» នោះ
«ការយាងមក» ទាំងបួននោះ ដដែលបានបំពេញសមរចនាដើមកំណើតនៃអាឌុល្លែនស៊ីម
ក្នុងចលនាមីលីវ៉ាយ គួរ «នឹងគួរមានបំពេញសមរចនា» មកដទៃៗ
«យ៉ាងគួរតែគួរតាមអកុសល» ក្នុងចលនាអលើយ៉ា នៅចុងបញ្ចប់នៃអាឌុល្លែនស៊ីម។

William Miller និងពួក Millerite គឺជាគំណាងនៃសារបស់ទេវតាទីមួយ
ហើយនៅក្នុងអត្ថបទដដែលពី Early Writings ដដែលយើងទើបតែបានដកស្រង់នោះ
សារបស់ទេវតាទីមួយមានលក្ខណៈដូចគ្នាបេះបិទនឹងយ៉ូហានបាទីសុទ្ធដងដែរ។
យើងបានដកស្រង់អត្ថបទដដែលនិយាយថា
អ្នកទាំងឡាយណាដែលបានបដិសេធសារបស់យ៉ូហានបាទីសុទ្ធ
នោះមិនអាចទទួលបានបុរេយោជន៍ពីសចក្រដ៏បង្កើនរបស់ព្រះយេស៊ូបានឡើយ។
នៅក្នុងកថាខណ្ឌឧបនុទាប នាងបាននិយាយថា
«អ្នកទាំងឡាយដែលបានបដិសេធសារទីមួយ មិនអាចទទួលបានបុរេយោជន៍ពីសារទីពីរបានឡើយ;
ហើយពួកគេមិនបានទទួលបានបុរេយោជន៍ពីសំឡេងហៅនោះពាក់កណ្តាលអធ្យាគួរដែរ
ដដែលគួររៀបចំពួកគេឲ្យចូលជាមួយព្រះយេស៊ូ ដោយសចក្រដ៏ជំនឿ
នៅក្នុងទីបរិសុទ្ធជប់ផុតនៃវិសកុការនៃសុចានស្តី»។ ទាំង William Miller
និងយ៉ូហានបាទីសុទ្ធ សុទ្ធជតតែងណាងឲ្យឧបករណ៍នៃការជំនុំជម្រះ។

បើគ្មានអ្នកទាំងពីរនោះបានបង្ហាញខ្លួនទេ
ជំនាន់នីមួយៗរបស់ពួកគេមិនគួរទទួលបានសក្ខីភាពនោះការបដិសេធពន្ធលើដែរ។
ព្រះបានប្រើសារនាំសារទាំងពីរនោះ ដើម្បីបង្កើតចេញនូវអារគុរបរាងហាបរបស់ឡាវឌីស ហើយ
ដោយហេតុនេះបានបង្ហាញភាពអាក្រក់របស់ឡាវឌីសនៃអតីតវាសនាដែលគួរមានជុំវិញ
សរសើរ តាមរយៈការនាំមកនូវសារមួយ ដដែលនោះជាគួរមានទទួលយក
ឬគួរមានបដិសេធដោយ នឹងគួរមានប្រើក្នុងការជំនុំជម្រះ ជានិមិត្តសញ្ញាថា
មានហោរាមុនាក់បានស្ថិតនៅក្នុងចំណោមពួកគេ។ បុរសិបសាស្ត្រពីឆ្នាំ 1840 ដល់
1844 គួរមានគំណាងជាមុនដោយគុណវិធីដែលផ្តល់ចុះមកលើតម្រូវការរបស់អលើយ៉ានៅលើ
ក្នុងកម្រិត។
ហោរាពិតគួរមានបង្អែកក្នុងសុគាល់ច្បាស់ពីហោរាក្នុងក្រលាងទាំងឡាយ។

យើងស្ថិតនៅក្នុងចំណុចដដែលយើងគួរតែបង្ហាញជាគួររោងអំពីដំណើរការនៃការបរិសុទ្ធ
ឆ ដដែលបានបន្តបន្ទាប់ពីថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844។ បងស៊ី វ៉ាយត៍
បានមានបុរសាសន៍ថា បន្ទាប់ពីថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844 «បុរសាសន៍មិនទាន់បានគួររៀប
ខ្លួនច្បាស់ដើម្បីជួបព្រះអម្ចាស់របស់ពួកគេនៅឡើយទេ។
នៅតែមានកិច្ចការនៃការរៀបចំមួយ ដដែលគួរសមរចនាមុនពេលពួកគេ។
គួរឲ្យមានពន្លឺបុរាណមក
ដើម្បីដឹកនាំគំនិតរបស់ពួកគេទៅកាន់ព្រះវិហាររបស់ព្រះនៅសុចានស្តី;
ហើយកាលណាពួកគេដោយសចក្រដ៏ជំនឿ
ដើរតាមសម្តីសម្តែងខ្ពង់ខ្ពស់របស់ពួកគេ ក្នុងកិច្ចបម្រើរបស់ទ្រង់នៅទីនោះ
ការកិច្ចបម្រើនឹងគួរមានបើកសម្តែងដែរ។ សារមួយទៀតនៃការព្រមាន និងការបង្កើន
គួរតែប្រើទានដល់កុម្មជន។»

នៅពេលដែលអាដរនេទីសមមានបដិសេធ «គ្រាប់ពូជ» នៃលើវិស័យ ជំពូក ២៦
ដដែលដានីយ៍ដែលបានហៅថា «សម្បជ» របស់ម៉ូសេ
ពួកគេបានហាត់បង្រៀនភាពក្នុងការស្ថាបនាថា

ដំណើរការនៃការបរិសុទ្ធនៃតំបន់ប្រកបដោយសិទ្ធិក្នុងការដំបូងរបស់ពួកគេ
ក្នុងការយល់ដឹងអំពីសេចក្តីពិតនៃទាក់ទងនឹងការប្រើប្រាស់ការជំនុំជម្រះ។

យើងនឹងលើកឡើងអំពីដំណើរការបរិសុទ្ធកម្មមន្ត្រីប្រតិបត្តិការទៀតនៃក្រុមអត្ថប
បន្ទាប់ ហើយចាប់ផ្តើមផ្តល់ជូនស្តីពីសេចក្តីពិតនៃទាក់ទងនឹងការប្រើប្រាស់
នៃអាជ្ញាធរនីមួយៗដែលបានទទួលស្គាល់នៅឆ្នាំ 1840
ជាមួយនឹងស្តីពីសេចក្តីពិតនៃការប្រើប្រាស់សាធារណៈ។